

Vind je eigen kracht
DRAKENVROUW
OP AARDE

Invanna Morgane

copyright © december 2022
Uitgeverij Hajefa, Zoetermeer
www.hajefa.nl

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Redactie: René Argonijt

ISBN: 978-94-6331-042-0
NUR: 728

Drakenvrouw op Aarde

Vind je eigen kracht

Invanna Morgane

Hajefa
uitgeverij

Inhoud

De droom.....	7
Inleiding.....	9
1. Zielentekeningen.....	17
2. Hybriden.....	27
3. Migranten.....	39
4. Geel en blauw.....	51
5. Een nieuw hybridennest.....	61
Gouden kippen.....	71
6. Een plek voor Paulien.....	73
Horus.....	83
7. Bekrachtiging.....	85
8. Zwarte en Witte magie.....	93
9. Morgane.....	105
Het initiatieschilderij.....	112
10. De dolfinnenvrouw.....	115
11. De yogi van Telos.....	125
12. Stenen.....	135
13. De lamp van oma.....	149
Een collage maken.....	156
Dankwoord.....	159
Bronnen.....	161

De droom

Ik was zestien jaar toen me in een droom werd gevraagd wat voor soort gehandicapt kind ik later wilde krijgen. Ik mocht kiezen tussen een fysiek mooi kind, maar zwaar mentaal gehandicapt en een zwaar fysiek gehandicapt kind, maar intelligent.

Ik bleef het antwoord schuldig.

Op dat punt in mijn leven had ik nog geen wezenlijk contact gehad met mensen met een lichamelijke of geestelijke beperking. In de beschermde wereld waarin ik opgroeide, deed iedereen goed zijn best op school en ging vervolgens een vervolgstudie doen. Toen ik erover nadacht, realiseerde ik me dat een buurmeisje, enkele huizen verderop, geraakt was door hersenvliesontsteking, maar ik had er nooit echt bij stilgestaan wat dat voor haar betekende – of voor haar ouders. Hoe kwam ik dan aan een droom waarin ik voor zo'n keuze werd gesteld en op welke basis kon ik die keuze maken? Ik vertelde de droom aan mijn moeder en ook zij vond het maar vreemd.

Mijn ervaring nu is dat je soms van iets verwittigd wordt, lang voordat het gebeurt, zodat je daar een tijdje met dat idee kunt spelen. Ergens zou dit je ook de mogelijkheid moeten bieden om je voor te bereiden, maar in mijn ervaring vervaagt de boodschap meestal geleidelijk. Het is moeilijk om iets actief in je bewustzijn te houden wanneer het nauwelijks aanknopingspunten heeft in je omgeving.

Met deze droom ging het precies zo.

Inleiding

Het idee voor dit boek kwam van de wezens die mijn leven begeleiden: de Draken van Jupiter. Ik had dit voorstel eerst niet begrepen. Ik heb jarenlang mensen door middel van consulten, cursussen, lezingen en reizen geholpen met het zich openen voor het schijnbaar onmogelijke en het ontdekken van wie ze werkelijk zijn, maar ik heb de deuren van mijn praktijk nu alweer enkele jaren gesloten. Ik was ervan overtuigd dat mijn samenwerking met de kosmos in dienst van een breder publiek, daarmee tot een einde was gekomen. Pas later werd het me duidelijk wat mijn vrienden, de Draken, van me wilden en kon de opdracht in me beginnen te rijpen.

Uiteindelijk heeft dat geleid tot dit boek, dat gaat over het vinden en leven van je eigen kracht, maar waarin mijn innige samenwerking met draken een prominente rol speelt. Dat is best kwetsbaar, want het gaat om een onderwerp dat niet door iedereen serieus genomen wordt en mij toch na aan het hart ligt. Tot nu toe deed ik mijn ervaringen met draken alleen met cliënten, vrienden en studenten – en bracht deze dus nooit in de openbaarheid. Dat wil ik nu wel doen, want de Aarde en de kosmos bevinden zich in een woelige tijd. Daarom komt er langs allerlei wegen – serieus en minder serieus – informatie naar boven over onderwerpen waar vroeger nauwelijks over gesproken werd. Het volstaat om naar de titels van recente boeken te kijken om te zien dat er een nieuw podium is ontstaan voor onderwerpen uit eeuwenoude mythen, sagen en

legenden. In sciencefiction vormt de kosmos daar gewoonlijk de achtergrond voor, waarbij vaak buitenaardsen van diverse pluimage komen opdraven. In navolging van de grote Tolkien heeft de laatste jaren de *fantasy* echter een nog grotere vlucht genomen en binnen dit genre wordt nog uitgebreider en letterlijker geput uit steenoude mythen en overleveringen. De fantasie viert dus hoogtij. Want het is toch allemaal fantasie? Heel veel mensen zullen de kracht van zowel de oude en nieuwe verhalen over draken en magie zoeken in symboliek. Daar kan ook zeker een stuk waarheid in schuilen. Maar wat als het veel eenvoudiger is? Wat als de fantasie lang niet zo verzonnen is als het woord suggereert? Wat als de wezens en werelden die voorkomen in sciencefiction en fantasy, maar voor een klein deel zijn gebaseerd op wat is bedacht door de schrijvers en de maquettebouwers en voor een veel groter deel voortkomen uit bestaande zaken? Draken worden in de westerse cultuur bijvoorbeeld uitsluitend gezien als fantasiewezens, maar ik kan je uit de eerste hand vertellen dat dat een grote misvatting is.

Draken komen voor in griezelverhalen, maar ook in sprookjes en kinderverhalen. De laatste jaren worden ze steeds vaker lief voorgesteld in kinderboeken, maar dat is wezenlijk een reactie op een oudere verhaalcultuur, waarin draken alleen maar verschrikkelijk en gevaarlijk werden gevonden; eigenlijk vooral figureerden als verpersoonlijking van een kwaad dat overwonnen en gedood moest worden.

Ik denk dat het neerzetten van draken als vervaarlijke monsters een grote misvatting is. Het is in ieder geval helemaal niet hoe ik draken heb ervaren en nog altijd ervaar. Alle negativiteit die in de westerse cultuur met draken worden verbonden, kan ik totaal niet plaatsen bij de draken die ik ken. Als ervaringsdeskundige kan ik in ieder geval getuigen dat er ook goede draken zijn.

Mijn ervaring met draken is er één van gedragen worden in liefde en licht. De drakenwezens waar ik mee te maken heb gehad – en waar ik nog altijd contact mee heb – zijn hoogontwikkeld en brengen ons diep begrip, grote kennis en ongekende wijsheid.

Daarmee wil ik overigens niet beweren dat er *alleen maar* goede draken zijn. Ik heb zelf nooit negatieve ervaringen gehad met draken, maar uit literatuur en gesprekken met anderen heb ik begrepen dat er meerdere soorten draken zijn en dat sommige soorten niet veel goeds in petto hebben voor de mensheid. Draco's draken, ook wel *reptilians* genoemd, zijn daar een voorbeeld van.

De Draken van Jupiter zijn daarentegen goede draken. Het zijn helers, werkend vanuit het hart... en een drakenhart is een groot hart. De Draken van Jupiter zuiveren negatieve plaatsen op Aarde. Ze zijn bondgenoten van Moeder Aarde en helpen haar en haar cellen in hun evolutie. Ze staan voor rechtvaardigheid, eerlijkheid, vrijheid en correctheid en ze brengen ons kennis. De Draken van Jupiter zijn altijd wel op de één of andere manier verbonden met het lot van de Aarde en de mensheid, maar komen in het bijzonder naar de Aarde wanneer de mensen zich te veel laten leiden door bedrog en leugens; als er hier behoefte is aan zuivering. Ze treden zodoende op als hoeders van de grootste schat die ieder mens in zich draagt: onze goddelijke energie.

Ik word mijn hele volwassen leven al gedragen en begeleid door draken. Ik ervaar ze als trouwe begeleiders en goede vrienden, hoewel ik nooit met ze interacteer als ik doe met andere mensen. Ons contact bestaat meestal uit beelden die ze me sturen, telepatie, intuïtief weten en channeling. Maar of ik de draken nu zie of niet, het gaat in de eerste plaats altijd om het *ervaren*. Ik ervaar hun aanwezigheid.

Deze draken zijn stukken wijzer en intelligenter dan de mens. Ze hebben me gekoesterd en begeleid. Ze plaatsten me in leerprocessen en waren schitterende leraars. Waar ik in penibele omstandigheden terecht kwam, werd ik geholpen. De goede draken die ik ken, werken altijd vanuit het principe van mededogen. Dat betekent dat ze alles doen in jouw belang. Soms leiden ze je daarom naar situaties die jij als moeilijk ervaart, maar die je wel dichterbij brengen bij de verlossing van iets dat jouw wezen belemmert om verder te groeien. Dat kan hard aankomen, maar het belangrijkste is dat de draken dit doen uit liefde voor jou. Het is uit liefde dat ze je brengen naar de

oplossing van je belemmeringen, ook als je daarvoor iets van angst of twijfel in jezelf moet overwinnen.

Naar mijn mening is dit de beste, meest effectieve vorm van begeleiding. Medelijden, meelijden met iemand, levert niets op. Een oplossing zoeken, samen met de persoon die je wilt helpen, zorgt dat diegene werkelijk vooruitkomt en groeit. Dat is wat ik mocht ervaren van mijn drakenvrienden. Ze zijn mijn vader, mijn moeder, mijn leraars en mijn beste vrienden. Ik vond het schrijven van dit boek een hele opgave, want hoewel ik mezelf zie als een verhalenverteller, beschouw ik mezelf niet als een geboren schrijver, zeker als het gaat om een werk van meer dan honderd bladzijden. Daar staat tegenover dat ik door de jaren heen heb geleerd om te vertrouwen op de inschattingen en initiatieven van mijn drakenbegeleiders. Dus als zij de tijd rijp vinden om hun bestaan bekend te maken aan grotere groepen mensen, ben ik daarbij graag – zoals al zo vaak – hun partner, hun ambassadeur en hun instrument.

Wat ik nu vertel, heb ik zelf ervaren. Niets ervan is verzonnen. Het is niet gebaseerd op wat ik geloof over wat mogelijk en onmogelijk is. Het is niet voortgekomen uit een bepaald dogma of een stellige overtuiging van hoe de wereld in elkaar zit. Evenmin is het gebaseerd op langdurig onderzoek. Het komt rechtstreeks uit mijn persoonlijke ervaring. Er bestaat geen wetenschappelijk aanvaard bewijs voor wat ik beweert, maar ik heb niet het idee dat dat wezenlijk iets uitmaakt. Als er wel bewijs voor was geweest, was het door de wereld van de wetenschap, gedomineerd door natuurkundigen en hun materiegerichte oogkleppen, vast ook wel onder het tapijt geveegd.

Ik heb van mijn bronnen geen metalen kistje meegekregen met onweerlegbaar bewijs van wat ik beweert, zodat ik daarmee bij ongelovigen aan de deur kan kloppen en constateren dat ze het niet willen weten. Mijn begeleiders en bronnen zijn wijs en ik vertrouw op hun wijsheid. Ik heb geen bewijs voor wat ik aan kennis en inzichten heb doorgekregen, maar daar staat tegenover dat ik inzie dat gebrek aan bewijs niet is waar de schoen wringt. De schoen wringt bij de geslotenheid van

mensen; bij het niet willen weten wat men inschat als onbekend – en dus onveilig. Daartegen is sowieso geen bewijs opgewassen. Het enige wat daartegen zou kunnen helpen, is dat het huidige wetenschapsgeloof zichzelf zo ver terugtrekt in de eigen dogma's dat die uiteindelijk niemand meer weten te overtuigen. Dan zullen meer mensen zich openen voor nieuwe mogelijkheden. Ik kan alleen maar hopen dat het delen van mijn persoonlijke ervaringen daaraan bijdraagt. Ik hoop ook dat dit bijdraagt aan het besef bij jou dat ook jouw persoonlijke ervaringen van waarde zijn, ook als ze niet in de heersende dogma's passen.

Als drakenvrouw* kan ik niet anders dan dat wat ik door de jaren heen heb geleerd, voegen bij wat aan me is doorgegeven en bij wat ik zelf heb ervaren. Als je het mij vraagt is de enige weg naar de waarheid gelegen in contact met je geestelijk hart – ter hoogte van het borstbeen – en je buik. Op deze twee plaatsen kun je in stilte de informatie toetsen en dan bepalen wat jij de juiste weg vindt, los van de voorgekauwde opinies van anderen.

Zelf krijg ik meestal de eerste, meest originele informatie door middel van nachtelijke lessen of tekeningen. Die informatie verbaast me altijd weer; ook over de rijkdom aan kennis en inzichten die je schijnbaar uit het niets kunt doorkrijgen. Meestal komt er dan korte tijd later een cursus, een boek of een ontmoeting op mijn weg, waardoor er informatie toegevoegd wordt die zorgt dat ik de eerste informatie verder kan uitdiepen. Zo ontstaat er een totaalplaatje, een inzicht in het onderwerp. En na de toevoeging, op deze manier, van enkele lagen van informatie, is op een gegeven moment de puzzel af. Daarom kan ik nooit zeggen dat alle uitleg over een onderwerp van mij komt. Ik ontvang mijn informatie langs verschillende wegen, om daarvan een nieuw soort geheel te vormen.

In dit boek vertel ik *mijn* waarheid: de waarheid zoals ik die ervaar; een interpretatie van de feiten naar wat juist voelt in mijn hart. Dat is een heel belangrijk gegeven voor mij, zoals

---

* In hoofdstuk 2 leg ik uit wat dat precies betekent.

het belangrijk is voor iedereen die vrijheid hoog in het vaandel heeft staan. In deze wereldwijde donkere periode is dat een opstelling die moed vergt. Er is een virus opgedoken dat ziekte en verderf kan veroorzaken en daarnaast, door het aan de oppervlakte brengen van tegengestelde meningen, zorgt voor polarisatie. Angst viert hoogtij, met in zijn kielzog dictatoriaal gedrag en vrijheidsbeperking. Als drakenvrouw ben ik mijn hele leven al geroepen om op te komen voor mijn eigen standpunten en mijn eigen keuzes. Dat is nu meer aan de orde dan ooit tevoren.

De wereld en de mensheid zitten in een eind-en-nieuw-beginfase. We gaan naar een nieuwe wereld, misschien via een drastische klimaatverandering en de vestiging van een nieuwe sociaal-politieke orde. Heel wat drakenmensen en andere wezens die hiervoor niet als puur Aarde-mens geïncarneerd zijn geweest, zijn speciaal naar de Aarde gekomen om in dit tijdsgewricht geboren te worden. Hun doel: de situatie de goede kant op richten en behulpzaam te zijn door eerlijke standpunten in te nemen.

Ondertussen zijn veel mensen verslingerd geraakt aan de behoeften van hun ego's en verdwaald in een maatschappij waarin het normaal is om volkomen tegen je gevoel in te handelen – en zelfs dingen te doen waarvan je weet dat ze niet door de beugel kunnen – uit honger naar geld en angst voor de macht van anderen. Voor deze marionetten van het kapitaal én de poppenspelers die aan hun touwtjes trekken, vormen mensen die handelen in vrijheid, naar hun eigen inzichten, altijd een gevaar, want mensen die vanbinnen vrij zijn, kun je niet beheersen. Bovendien zijn velen van hen bang, want dat is wat het ego doet: je leven baseren op angst. Daarom kunnen deze mensen menen dat het volkomen terecht is om anderen te dwingen, zelfs als het gaat om wat een ander mens wil met zijn of haar eigen lichaam. Daarvoor zijn ze dan zelfs bereid straffen en uitsluitingen in te zetten.

Lieve drakenmensen en andere vrijheidsstrijders en lichtwerkers, houd stand in goedheid en blij vooral eerlijk. Ga niet mee in kwaadheid. Alle negatieve emoties zijn voeding voor

kwaadwillenden. Blijf daarom liefde uitstralen, ook en vooral naar hen die anders denken; die angst boven vrijheid stellen. Voor mij persoonlijk is dit ook een grote opgave, want met al mijn innerlijke vuur schiet ik makkelijk in ergernis en kan ik zomaar anderen toewensen wat ze mij aandoen. Tegelijk weet ik dat dit niet helpt. Integendeel, ik besef heel goed dat je door wraak je kracht uit handen geeft en meehelpt aan het ontstaan van nog duisterder illusies. Daarom probeer ik mezelf in de hand te houden; omdat ik weet dat dat de weg voor mij is – de enige weg naar ware groei en bevrijding – en omdat ik weet dat het de moeite waard is.

Ik hoop van harte dat dit boek mensen zal helpen om zichzelf te zijn en om meer te gaan leven vanuit hun hart en hun waarheid. Ik hoop dat dit boek mensen zal helpen om meer in hun kracht gaan staan, zodat ze de moed niet verliezen wanneer ze ‘er niet bij horen’, een buitenbeentje zijn. Ik ben ervan overtuigd dat als je beter beseft wat voor diepgaand en wonderlijk wezen je eigenlijk bent, je minder afhankelijk bent van het oordeel van anderen, waardoor het makkelijker is om de zelfwaardering op te brengen die je verdient; die *iedereen* verdient.

Het zou me verder tot eer strekken als je in de bijzondere, maar soms ook vreemde eigenschappen van de drakenvrouw uiteindelijk iets vindt van jezelf en dat dit je ogen opent voor diepere diepten in jezelf. Misschien ontdek je dat je ook een drakenvrouw bent, of een drakenman. Misschien zie je in of krijg je door dat je walvisvrouw bent, een antilopeman of een elandhybride. Het is allemaal mogelijk en het is allemaal goed, want er is niets beters om te zijn dan wie je werkelijk bent.

Dit boek is bedoeld voor mensen die innerlijk weten dat er meer is tussen Hemel en Aarde en die bereid zijn om de behoefte aan wetenschappelijke bewijzen los te laten; en algemeen voor iedereen die nieuwsgierig is naar nieuwe kennis. Wat ik je daarvoor nu alvast wil aanreiken is om aandachtig te kijken naar de tekens in je omgeving, want ik kan je verze-keren dat ook jouw omgeving overloopt van de signalen van

wat er in diepere zin met je aan de hand is en met je gebeurt. Sta open voor die magische dimensie van het leven. Daarin bevindt zich zoveel van je persoonlijke kracht, want het is pas mogelijk om echt in je kracht staan wanneer je jezelf toestaat om te leven op alle niveaus van je zijn, zonder jezelf te belemmeren met schaamte of een normbesef dat jou in wezen door anderen is opgelegd.

Ik wens je vrijheid toe, en groei en wijsheid. Maar boven alles wens ik je toe dat met dit boek de magie je leven binnenkomt, want magie is een heerlijk mysterieuze warboel die het leven kleur geeft.

1

Zielentekeningen

Je zult in dit boek een aantal van mijn tekeningen aantreffen. Ik hou van tekenen. Ik doe het graag, maar heb nooit de behoefte gehad om heel precies een gezicht te kunnen tekenen als een echt, realistisch gezicht of om een landschap perspectivisch helemaal perfect op papier te krijgen. Ik vind het prachtig en bewonderenswaardig wanneer mensen dat wel kunnen, maar ik besef ook dat daar flink wat oefening voor nodig is, en vaak ook intense studie. Daar heb ik nooit de tijd voor gehad, of – misschien eerlijker – nooit de tijd voor genomen. Toch is tekenen in zekere zin mijn vak geworden. Tekenend was onderdeel van mijn eerste opleiding tot aura- en chakra-lezer. Toen ik die opleiding volbracht had, tekende ik op een vrije avond eens gewoon wat er in mij opkwam. Het werd een waterlelie, die in het water omhoog gegroeid was en nu openbloede, met een prachtige bloem aan het wateroppervlak. Er vielen negentien druppels uit de lucht, in de vorm van yods, de Hebreeuwse letter. De yod is een symbool van levenskracht. Rond de stengel van de lelie zwommen groepjes vissen.

Terwijl ik mijn tekenspullen opruimde, keek ik tevreden naar mijn tekening. Tot mijn verbazing begon er toen in mijn hoofd uitleg te komen over de verschillende onderdelen van de tekening. Ik was de tekening als het ware aan het lezen.

De lelie stond voor mezelf, in de modder geworteld, recht door zee opgegroeid, en blijkbaar zo gezuiverd door het water, dat ik boven de emoties uit kon komen en me openen,

in volle bloei, klaar om mijn eerste bewuste esoterische opdracht aan te vangen. Het ging om een opdracht die ik niet solo hoefde uit te voeren, want de druppels toonden aan dat deze opdracht deel was van mijn goddelijke plan en dat ik er dus ruimhartig bij begeleid zou worden door de kosmos. Het cijfer negentien gaf verder aan dat wedergeboorte het thema was, net als bij de negentiende troefkaart van de tarot, de Zon. Ik had tot dat moment van mijn leven blijkbaar voornamelijk gewerkt aan mijn modder- en schaduwzijden en werd nu goedgekeurd om de taak van zendeling op me te nemen. Ik was zo verbaasd dat ik aan mijn man en kinderen vroeg of ik hen ook mocht tekenen. Ook daar kwamen tekeningen uit die iets diepgaands te vertellen hadden over hun specifieke eigenschappen, problemen en de paden waar ze zich op bevonden. En daarvoor hoefde ik niets anders te doen dan me via meditatie verbinden met hun ziel.

Er ging een totaal nieuwe wereld voor me open. De ziel kent je door en door en weet hoe en met welke symbolen ze met jou kan communiceren. Zo wist mijn ziel dat ik planten, bloemen, stengels en wortels zeer goed kon onderscheiden. Ze wist dat ik numerologie kende, kleuren kon duiden en ook dat ik communicatief vaardig ben, maar niet bepaald een Rembrandt. Dus toen ik eenmaal leerde via mijn ziel contact te maken met de zielen van anderen, kwamen er tekeningen door waarin precies een beroep werd gedaan op de kennis, inzichten en vaardigheden die ik bezat.

Voor mij was de tekening op papier zetten het moeilijkste, want mijn hand wordt niet geleid en ik heb nooit enige vorm van tekenopleiding gehad. De inhoud was nooit een probleem. Ik ontving altijd alle bijkomende uitleg die ik nodig had. Ik leerde bijvoorbeeld dat de zon staat voor de vader, de maan voor de moeder, dat de linkerzijde staat voor het vrouwelijke, emotionele en innerlijke, terwijl de rechterzijde verbonden is met het mannelijke en wat er vanuit de wereld naar je toekomt. De onderste helft van de tekening staat voor het ego en de bovenste helft voor het spirituele. Eventueel onevenwicht tussen denken en voelen in de persoon voor wie de tekening is bestemd, zie je zodoende direct terug in de verde-

ling van het blad. En daar hield het niet op: iedere tekening bleek steeds weer een schat aan informatie te bevatten en alles helemaal to-the-point.

Dit zou de basis vormen voor vele consulten. De tekeningen moest ik altijd maken vóór de cliënt kwam. In het begin was ik daar behoorlijk onzeker over, want ik kende de mensen niet en moest toch iets zinnigs zeggen over wat ze aan het doormaken waren, daarbij volledig rekenend op wat doorgegeven werd. Echter, doordat dat keer op keer goed ging – boven verwachting goed zelfs – leerde ik er totaal op te vertrouwen dat alles oké was, ook wanneer ik zaken doorkreeg waar ik persoonlijk niets van wist. Zonder dat ik dit wist, begon hier mijn samenwerking met de grote meesters van kennis en bewustwording die ik later zou leren kennen als de Draken van Jupiter.

De tekeningen bevatten meer informatie dan ik zelf kan begrijpen op het moment van ontvangst. Dat merkte ik natuurlijk pas later. Toen ik begon wist ik bijvoorbeeld nog niets over de esoterische betekenis van de klaproos, de korenbloem of de waterlelie. Nu weet ik dat zowel de klaproos als de korenbloem drakenenergie symboliseren. De korenbloem duidt op een drakenenergie in een staat van emotionele verslagenheid. De klaproosenergie staat daarentegen voor het totaal in je drakenkracht staan, maar eventueel ook voor woede en opstandigheid. Ik heb in zowel Frankrijk als Engeland gezien dat de klaproos en de korenbloem worden gebruikt als symbolen voor vrede na oorlog. Vrede komt na oorlog als alles gezuiverd is en zuivering is bij uitstek een taak voor draken. Klaproos en korenbloem laten zich vertegenwoordigen door driehoeken: de klaproos door de vuurdriehoek, met de punt naar boven, en de korenbloem door de waterdriehoek, met de punt naar beneden. Samen vormen deze driehoeken de Davidsster. Die staat voor vuur en water in harmonie, en dus voor transformatie. Dat is drakenenergie in zijn volle kracht. De draak is naar de Aarde gekomen om te zuiveren en te inspireren. Toen ik dit eenmaal begreep, ben ik in mijn oude dossiers gedoken en kon ik iedereen met drakenenergie er zo uitpikken.

Wat verder subliem is aan zielentekeningen: de tekening is altijd exact gemaakt voor de aanvrager, maar tegelijkertijd bevat iedere tekening ook relevante informatie voor de omgeving van de cliënt of de cursusgroep waar deze deel van uitmaakt, want we zijn allen deel van grotere gehelen. En de tekeningen hebben ook altijd iets te melden aan mij, de begeleider, want er zijn altijd parallellen tussen mijn cliënten en mijzelf, anders hadden ze me niet kunnen bereiken. Zonder parallelle energieën tussen ons waren we nooit op elkaars pad gekomen. Gelukkig helpt de ziel met het scherp en attent houden van het onderscheidingsvermogen, want anders zou iedere tekening een opeenstapeling van projecties zijn, waarin deze parallelle energieën de hoofdrol zouden spelen. Dankzij de ziel en mijn drakenbegeleiders is dat nooit gebeurd en was er, in plaats daarvan, altijd een scherp beeld van de situatie van de cliënt, waarin slechts parallellen waren te herkennen met de levens van anderen.

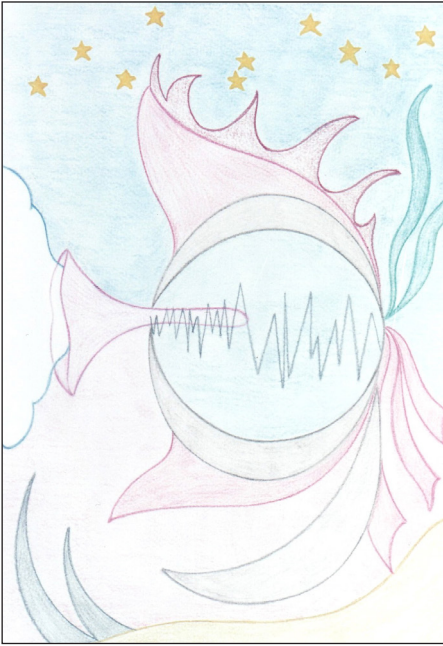
Ik had een vriendin met een heel avontuurlijke aard.* Ze was altijd op stap en steeds bij van alles aangesloten. Je vond haar overal – en altijd even geïnteresseerd en leergierig. Tegelijk wilde deze vriendin heel graag kinderen, maar iets in haar lichaam verhinderde dat.

Ze had gehoord van iemand die gidsen kon tekenen; dus de kosmische wezens die ons begeleiden bij onze spirituele evolutie. Ze vroeg aan mij of ik dat ook zou kunnen. Ik had me dat nooit afgevraagd en zette op hoop van zegen haar naam op de agenda. En ja, op een dag kwam inderdaad een tekening van haar gids door. Mijn vriendin stond op de tekening met een duidelijk zwanger lichaam en een gids die haar daarbij zorgzaam ondersteunde.

Mijn vriendin werd daadwerkelijk zwanger. Ik kreeg door dat het een jongen was en welke naam ze hem mocht geven. Waarom de baby vanuit haar buik contact met me opnam, weet ik niet, maar ik geloof dat dit alleen mogelijk was omdat ik in wezen contact had gemaakt met hém, door een te-

---

* Zij was een Uranushybride en mogelijk verbonden met nog andere evolutielijnen. In het volgende hoofdstuk leg ik daar meer over uit.

kening te maken van zijn moeder die zwanger was van hem. Hoe het ook zij, de baby stuurde informatie naar me toe die bij mij doorkwam in de vorm van tekeningen. In totaal kwamen er zes tekeningen door, overigens op de meest onmogelijke tijdstippen. Deze tekeningen vind je hierboven en op de volgende bladzijden.

De eerste tekening geeft de bevruchting weer, te weten de ontvangst van het goddelijk plan voor het leven van het kind. Dat is een grote negen, wat erop duidt dat het gaat om iemand met een gevorderde geestelijke evolutie.

De volgende tekening toont het embryo dat ingekapseld wordt in een baarmoeder-voertuig, voorgesteld als de vruchtdoos van een papaver. Deze is nog verbonden met een stevige stengel, die door een band steekt. Dit soort banden, in deze en andere tekeningen, staan voor bewustzijnsniveaus. Het kind moet voor zijn indaling door verschillende bewustzijnsniveaus. Het voertuig zelf heeft vlammen. Dat maakt duidelijk dat het om een drakenwezen gaat, dus afkomstig van Jupiter.

Ik ben dus een verhalenverteller geworden en deel van mijn opdracht op Aarde is het vertellen van het verhaal dat jij nu leest. Wat daar verder de bedoeling van is: ik heb daar wel mijn ideeën over, maar uiteindelijk ga ik er niet over. Het is allemaal deel van het grote plan van de Draken van Jupiter. Dat is voor mij genoeg.

Door de jaren heen ben ik aardig wat andere drakenhybriden tegengekomen. Of dat ook betekent dat de wereld wemelt van mijn soortgenoten weet ik niet, want het feit dat ik er zelf één ben en bovendien heb gewerkt als begeleider en lesgever, kan ervoor hebben gezorgd dat ik meer dan gemiddeld veel drakenvrouwen en drakenmannen heb aangetrokken.

Ik heb op de pagina hiernaast een tekening geplaatst van een cliënt drakenhybride. Het gaat om een migrant die wist dat ze blind zou worden. Ze staat in een ravijn, wat erop duidt dat ze niet kan ontsnappen. Deze drakenvrouw is gestuurd door de kosmos, om op Aarde te evolueren tussen de mensen, terwijl ze lesgeeft. Ze ziet eruit als de anderen, maar alle klaprozen hebben vier blaadjes, en werken dus met dezelfde energie, terwijl zij zes bloemblaadjes heeft. Dat geeft aan dat ze op meer niveaus werkt, waaronder dienstverlening, ondersteuning, liefde, evenwicht en het maken van juiste keuzes. Ook gezondheid en genezing zijn van belang. Dus uiterlijk gaat zij door voor een doorsnee mens, terwijl ze energetisch een hybride is.

Boven het ravijn staat er een enorme oranje zon: het nieuwe begin, zeer emotioneel geladen. De arend duidt het niveau van de ziel aan. Het is een derde inwijding, een niveau dat de meeste mensen nog niet halen. Het gaat dus om een wezen dat met de ziel werkt op een niveau waarvandaan zij grotere gehelen kan overzien en bepaalde zaken tot in detail, haarscherp kan beoordelen. De bedoeling van deze ziel is meester te worden tussen de mensen. De opgaven die leiden tot dat doel kunnen zwaar zijn, maar er is voor haar geen weg terug.

Als drakenhybride ben ik gevoelig voor wat zich afspeelt in dimensies die voor veel mensen onzichtbaar en onopgemerkt blijven, maar hetzelfde geldt vaak ook voor andere hybriden.

6

Een plek voor Paulien

Moeder Aarde is een levend wezen, met aderen, zenuwbanen en een lymfestelsel. Dat zijn rivieren, zeestromen, luchtstromen en krachtlijnen. Er zijn verschillende soorten krachtlijnen, die netten vormen en elkaar kruisen. De meeste mensen is dit onbekend, want die lijnen zijn onzichtbaar voor wie er niets van weet. Ze zijn echter wel voelbaar voor gevoelige mensen die weten waar ze zich op moeten afstemmen, want deze krachtlijnen contrasteren qua energie sterk met hun omgeving.

Sommige krachtlijnen brengen vergeestelijking teweeg en bepalen al eeuwenlang mee waar heiligdommen worden gebouwd. Vaak worden kruispunten van krachtlijnen uitgekozen voor belangrijke plaatsen in spirituele gebouwen, zoals het altaar. Ook steden en andere nederzettingen bevinden zich vaak op krachtlijnen. Wanneer ze zich bewust zijn van het belang van krachtlijnen, zorgen spirituele en wereldlijke machthebbers er over het algemeen voor dat hun machtscentra op de krachtigste plaatsen komen te staan.

Er zijn ook lijnen die voor de mens een moeilijke energie hebben. Ze brengen ziekten, afwijkingen en onevenwicht. Uit zuinigheid en onwetendheid houden overheden tegenwoordig geen rekening meer met deze energetisch negatieve plekken. Daarom wonen mensen op grond die beter braak had kunnen blijven liggen. De gevolgen daarvan worden meestal te laat ondervonden – en dan ook nog eens zelden serieus genomen. Met een tweede kind op komst en een stabiel inkomen, waren

mijn man en ik op zoek naar een stukje grond, liefst buiten de stad. Niemand in onze omgeving wist iets van krachtlijnen of verkeerde bouwplaatsen. Op een dag reden we rond, niet zo ver van de stad en zagen dat er een verkaveling was van zes mooie stukken grond, die in één dag verkocht zouden worden. We stapten uit en zagen dat er op het laatste stuk een grote put was. Die was gevuld met allerlei afgedankt meubilair en rotzooi, maar daartussen was er water, kristalhelder en krioelend van kikkers en salamanders. Ik was verkocht. Ik zag de elementen water, aarde en het vuur-element van de salamanders hier harmonieus samengaan. In mijn fantasie zag ik een put met kristalhelder water in mijn eigen tuin. De verkoop van de grond vond plaats op het ogenblik dat Jorn geboren werd. Zo kwam ik een week na de bevalling thuis, een kind en een stuk bouwgrond rijker.

Toen de bouwplannen gereed waren, gingen we met onze kinderen, één en drie jaar oud, naar 'onze grond'. Ze hadden elk een schoendoos mee, vol eikels uit de tuin van mijn ouders. Dagrun en Jorn strooiden ze uit over heel het terrein. Toen ons huis enkele jaren later af was, stond het in een bos van kleine eikjes. Veel later kwam ik te weten dat de naam van ons gehucht verwijst naar een eikenbos en dat ons huis zich zo goed als bevond op de plaats van een oude druïdenplaats, midden in dat bos. Dat betekende ook dat het op dit eenvoudig ogende stukje grond een drukte was van krachtlijnen. Toen ik dat vernam, besefte ik dat deze heilige krachtplaats ongekende mogelijkheden gaf voor de geestelijke groei van ons gezin, maar bij zwakte of onbewustheid ook mogelijkheden tot ziekte. Tegelijk begreep ik dat we daar naartoe waren geleid door onzichtbare handen. In mijn ervaring wordt je daarbij zelden volledig ingelicht, want vaak is het zo dat als je zou weten wat je te wachten staat, je andere keuzes zou maken.

Het was me al opgevallen dat er om ons heen veel gezinnen woonden met gehandicapte kinderen, maar mijn man was er zeker van dat dit er zo uitzag omdat er veel minder een taboe was op het hebben van kinderen met een beperking dan in

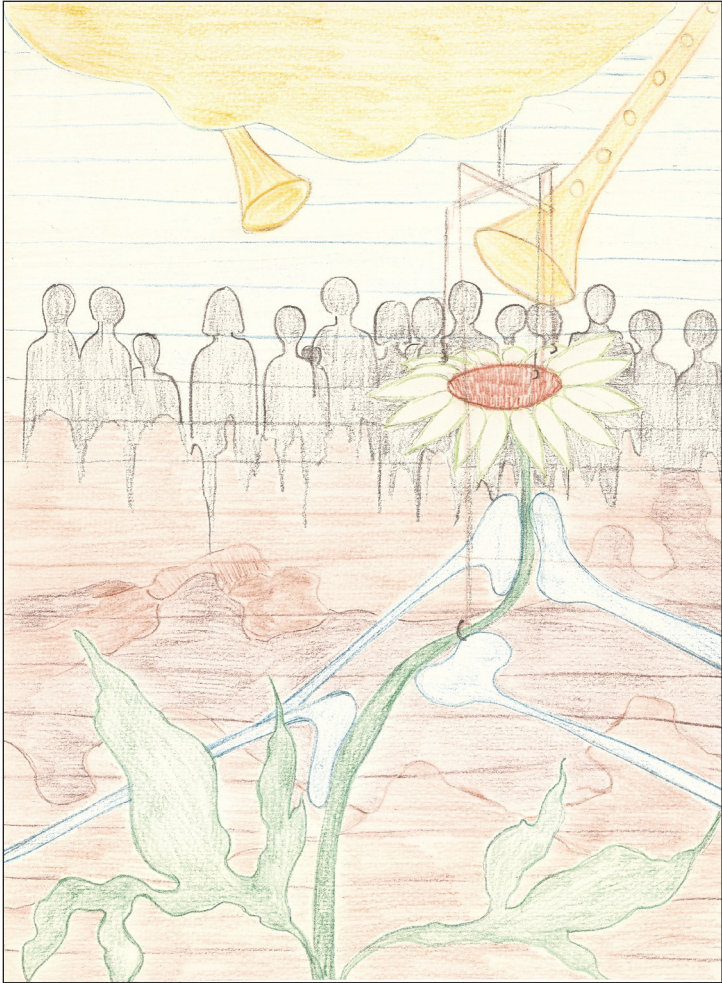
onze jeugd het geval was geweest. Ik dacht dat hij wel gelijk zou hebben. Ik wist helemaal niets meer van de droom die ik als zestienjarige had gehad.

Paulien werd geboren in een vorm die onderstreepte dat dit geen doorsnee mens was: heel veel zwart haar, gele huid, blauwe handen, blauwe voeten en volledig opgezwollen. De volgende dag waren alle problemen echter als bij toverslag verdwenen. Ons nieuwe kindje leek heel erg op de andere twee, alleen dan met een flinke bos zwart haar. We kregen dan ook pas na verloop van tijd door dat Paulien zich niet ontwikkelde als de meeste kinderen.

Kinderen zoals Paulien komen glansrijk door allerlei onderzoeken. Er wordt niets gevonden in het DNA, de hersenen of het bloed. De zintuigen werken en de reflexen zijn goed. Het lichaam werkt dus schijnbaar naar behoren, maar de geestelijke ontwikkeling blijft sterk achter. Alle onderzoeken ten spijt, is er nooit een oorzaak gevonden voor Pauliens geestelijke handicap, ook niet nu, na bijna veertig jaar van jaarlijks DNA-onderzoek. Naar het schijnt geldt voor een kwart van alle mensen met een ernstige geestelijke beperking dat onduidelijk is wat daar de oorzaak van is.

Pas toen ik met zielentekeningen ging werken, werd het verhaal van Paulien duidelijk. Zij was de aanvoerster geweest van de gevluichte groep Uraniërs uit hoofdstuk 3. Door haar onervarenheid met het leven op Aarde, haar vastbeslotenheid om op korte termijn helemaal deel van de mensheid te worden én door tegenwerking vanaf Uranus, lag voor haar geen andere weg open dan incarneren met een ernstige beperking. De eerste tekening die ik voor haar maakte, laat de tegenwerking vanaf Uranus helder zien. Een groep Uraniërs hangt als een schaduw over haar heen, toekijkend hoe Paulien hier aan het ploeteren is.

Dit leven heeft geen zicht op een opbouwende groei. De Aarde bestaat uit stenen en zand en Paulien, als wit bloempje, moet aan alle kanten ondersteund worden. Ze hangt als een marionet op de Aarde, opgehangen aan touwtjes die in Uranische handen zijn.

Later begreep ik dat de Uranische autoriteiten 'haar de sleutel ontnomen hebben', waardoor de doorgave van informatie in haar hersenen niet goed functioneert. Zelfstandig leven wordt haar zo onmogelijk gemaakt, maar ooit zal ook hier het Licht boven het minder-licht uitkomen, al zal dat dan niet in dit leven gebeuren.

Veel later liet Paulien me telepathisch weten dat leven met ernstige beperkingen niet alleen maar nadelig voor haar is. Op deze manier is ze bij voorbaat al gevrijwaard van trajecten waar gezonde mensen maar al te makkelijk ingezogen worden: studeren, werken, productief zijn voor het geheel, een gezin vormen, nieuwe productieve en verantwoordelijke mensen opkweken, enzovoort. Zo is ze vrij om haar lichtwerk te verrichten: het verspreiden van positieve energie in het energieveld van de Aarde. Dit werk gaat meer om hoge energieën van innerlijke kracht dan om praktische zaken. Een beperking, lichamelijk of geestelijk, vormt er geen wezenlijke belemmering voor.

Het verhaal van Paulien laat goed zien dat ons leven gepland is voor we eraan beginnen. Paulien wilde iedere kans aangrijpen om als mens op Aarde te incarneren, hoe beperkt ook. Vanuit het Licht werd haar die kans gegund, want het Licht ondersteunt alle groei. Er werd aan dit project begonnen toen ik zestien was en precies zestien jaar later vond de conceptie plaats. In de tussentijd werden verdere voorbereidingen getroffen: mijn wankelmoedige verloofde werd ongeschikt bevonden voor de vaderrol en op een zijspoor gezet. Een geschiktere kandidaat werd vervolgens naar mijn leven geloodst: de Uranische hybride waarmee ik zou trouwen – en die in een vorige, Uranische incarnatie de geliefde was geweest van Paulien.

Verder was in ons gezin Pauliens Uranische moeder aanwezig, namelijk Dagrún. Dat Dagrún Pauliens moeder is geweest, is niet moeilijk te zien: ze schenkt Paulien enorm veel liefde en heeft heel veel geduld met haar onvolkomenheden.

Ik werd uitgekozen voor deze klus omdat ik, via Meester Germanus, betrokken was geweest bij de oorspronkelijke 'asiel-